

ቆርጦ ቀጥሎች! ሂሳባችሁ ፋርሽ ነው!

የአዲስ አበባ “150 ዓመት” አሰልጣኝ ትርክቷ

ወንድሙ መኰንን UK 09 Novembere 2024

መግቢያ

ይኸንን ጉዳይ አንድ ዳደኛዬ አማካሪ እኔም ከንከኖኝ ከዓመት በፊት ነበር ለመጻፍ የጀመርኩት። አሮሞ ዳደኞች ይቀየሩኛል ብዬ በይሉኝታ ታሥሬ እስከዛሬ ተውኩት። ይሉኝታ አይደል የሚግለጽ? ዳሩ ግን፣ ውሸት በውሸት ላይ ተቆልላ አብጣ ዕውነት ልትሆን ምንም አለቀራት። በዚያም ብታቆም ባልከፋም። ሌላ አደጋ ይዛ ብቅ አለች። በብልጽግና ሥር የተሰገሰጉት የአሮሞ ፍልስፍና አቀንቃኞች፣ ጭርሶ አማራን ለማጥፋት በግልጽ አውጀው ተነሱ። በየቀኑ እየሰሰባቸው ሲሂድ፣ በቃኝ፣ የፈሩት ይደርሳል፣ የናቁት ይወርሳል ይባል የለ? ከአዲስ አበባ፣ አሮሞ ያልሆነውን ጠራገው ሊያስወጡን ያላንዳች ሀፍረት አውጀው እየተገበሩት ነው። ጅምላ ጭፍጨፋ በወለጋ ከጀመሩ ሰነባበቱ (BBC, በቁለም ወለጋ ሌላ ጭፍጨፋ መፈጸሙን ጠቅላይ ሚኒስትር ዐቢይ ገለጹ, 2022)። “ወላሂ፣ ሁለተኛ አማራ አልሆንም” እያለች የታረደች ሕጻን አኢሻ ሠይድ ምንጊዜም ከልባችን አትጠፋም። 1600 አማሮች በቁለም ወለጋ በአንድ ጀምበር ተረፍረፉ። ይኸን ግድያ የፈጸሙት፣ “ሽኔ ነበር” ይበሉን እንጂ የብልጽግና የአካባቢው ባለሥልጣናት በጭፍጨፋው ላይ መተባበራቸውን የሚግልጹ መረጃዎች ሞልተውናል። የዘር ማጽዳት (ethnic cleaning) ዘመቻ ነበር ያካሄዱባቸው። በየጊዜው፣ ምክኒያት እየፈጠሩ፣ አማራውን በያለበት ጨፈጨፉት። 18 የአማራ ሴት ተማሪዎችን ጠልፈው ደብዛቸውን አጠፉ። ዝም አልናቸው። በትርክት ላይ ተመሥርተው፣ መጀመሪያ ሸገር የምትባል ነገር ቀርፈው አወጡና፣ በአዲስ አበባ ዙሪያ የእሳት ገጠገጡ። የአሮሞ ያልሆኑ የመኖሪያ ቤቶችን ሲያፈርሱ መስኪድም አልቀራቸው። ዛሬ፣ አዲስ አበባ፣ ልክ እንደኮንስታንቲኖፕል፣ በሸገር የተከበበች ከተማ ናት። መውጣት ይቻላል። አሮሞ ያልሆነ ተመልሶ መግባት አይቻልም። የእሳት አጥር ናት። ብሶባቸው፣ ዓባይን ተሻግረው፣ የአማራ ክልል የተባለውን በእግረኛ መድፈና፣ በሰማይ፣ በድሮንና በጄት ገበሬ፣ ሴት፣ ሕጻን ሳይሉ እየጨፈጨፉት ነው። ዝምታችን እስከመቼ ይቀጥል?

የሸገር አስተዳደር ሹመኝች ግን፣ አዲስ አበባ ላይ ጉብ ብልው ነው የሚያስተዳድሯት። ነባሩን አሻራ አጥፍተው፣ አዲስ “ፊንፊኔን” ለማዋለድ፣ የአሮሞ የልሆነውን ቤት እያፈረረሱት ነው። ምነው፣ የአሮሞውን ቤት ዘለላችሁት ሲባሉ፣ “የኢንዱስትሪያል” ቤት አናፈርስም አሉን። አታምኑኝም? ይኸን ጉዳችሁን ስሙት!

https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=10227324961092310&id=1309028939&rdid=nl547Vg4voWrB5d3

ድንቁርና ያጀግናል!

ሁለት አደገኛ ሰዎች በዚህች ምድር ይኖራሉ። አንዱ የዕውቀት ድህ ነው። ሌላው አውቆ አበድ ነው። አውቆ አበዱ የዕውቀት ድኃውን ለእኩይ ዓላማው እንደ አቀጣጣይ ነዳጅ ይጠቀምበታል። ድንቁርና ያጀግናል። በአውቆ አበዱ ግፊት የሚነዳው የዕውቀት ድህ፣ ልቡ የደነደነ ዕለት ግን ከቁጥጥራቸው ሥር ይወጣና አደገኛ ይሆናል። ጠብመንጃ፣ ጨበጦ፣ እንደዚህ ያለ ባለጡንቻ አንጎል ለሥልጣን ከበቃ አያድርስ ነው። አገሪቷ አለቀላት በሉ! የልብ ልብ ሲሰማው፣ ዕውቀት አልባው አውቆ አበዱንም ሲበላው በታሪክ አይተናል። “ሥራ ለሠሪው እሾህ ላጣሪው” ይባል የለ? በኛ ታሪክ ላለፉት 50 ዓመታት እነዚህ ናቸው አገሪቷን ሲያስተዳድሩ የኖሩት! አውቆ አበዱ፣ በወገንተኝነት እነዚህን ባለዕውቀት አልባ ሰዎችን ወደሰይጣናዊ መንግድ እየመራ ደም ያስፈሰሳል። የኋላ ኋላ የሱም ደም ይፈሳል። የመኢሶንና የደርግን ጊዜያዊ ቅንጅት ልብ በሉ። እነሱን ራሳቸው ቅርጥፍ አድርጎ በላቸው። ወታደራዊ ደርግ፣ እነሱን ከጨረሰ በኋላ፣ ለ17 ዓመታት በፌሮ ረግጦ ገዛን። ወደ አሁኑ እንመልስ።

የትግራይ ልሂቃን አውቆ አበዶች፣ ገዳይ አውሬ አሰለጠኑብን። ወያኔዎች ከበረሀ የማረኳቸንና አነጎችን ይዘው ገቡ። ከተለያዩ ብሔር ብሔርሰቦች የመደቧቸውን “ጀሌዎቻቸውን” አሰልጥነው እየመሩ መጡብን። አገሪቱን በቋንቋ/ዘር እንደገና ዘረዘሯት። ለያናድንዱ ዘረኛ፣ ካርታ ስለው ሰጡት። አማራም ክልል ተፈጠረለት። የአባቶች ርስት ተከፋፍሎ፣ ግማሹ ወደ ትግራይ ተጠቃለለ። መተከልን ቆርጠው ቤኒ ሽንጉል ግሙዝ ብለው ሌላ ክልል ፈጠሩ። ከፈጠሯቸው ክልሎች “አሮሚያ” የምትባለው የደም መሬት ሆነች። የክልሏ ፕረዝደንት፣ ሺመልስ አብዲሳ ይባላል። “አማሮችን ኮንቪንስም ኮንፉዝም” አድርገን ቁማሩን በላን” እያለ ይጮርብናል። አታለልናቸው ማለቱ ነው። ታሪክን እንዳላየ አልፎ “ከኔ ወዲያ አዋቂ የለም” ባይ ነው። አዲስ ትርክትና የሌለ ታሪክ ፈጥሮ ፣ እንደመጣለት ይናገራል። እሱ ከሚለው ውጭ የሚናገሩ አሮሞ ኤሊቶች ከተገኙ፣ እየታደኑ ተቀፍድደው፣ ከምት ካመለጡ፣ ተይዘው ዘብጥያ ይወርዳሉ። ታየ ደንደአን የገጠመው ይኸ ነው። ሽፍትነትና ህገ-ወጥነት በክልሏ ነግሟል። የሰው ልጅ በመያዥያነት ታግቶ፣ እስከ ሚሊዮን ብር ቤዛ የሚጠየቅበት ክልል ሁናለች። ማስለቀቂያ ግንዛብ ጠይቀው ተቀብለውም የታገተውን ሰው የሚግድሉበት ሁኔታዎች አይተናል። ይኸ የክልሉ ፕረዝደንት ፈላጭ ቆርጭ ሁኖ እያለ “ከደሙ ንጹህ ነኝ” ይለናል። በአሮሚኛ ጊዜው የኛ ነው ባይ ነው። የልብ ልብ የተሰማቸው የአሮሞ ጽንፈኞች በየቦታው ያለተጠያቂነት ደም ያፈሳሉ። ሽረ ሰው አርደው ሲበሉም የተነሱትን ሺዲዮ አጋርተውናል። ይኸን ዓይነቱን ሰይጣናዊ ድርጊት ስንቃወም፣ “አሮሞ ጠል” እንባላለን። “ክፉን ከወደደ፣ የጠላ ነገደ” ወዳጄ!

ከዚህ በፊት፣ በመስከረም መጨረሻ 2012 ዓ.ም፣ በሆራ-አልባዋ አዲስ አበባ ውሀ በቦቴ ቀርቦ፣ እሬቻ ተከበረ። “ፊንፊኔ ሆራ” አሉን! ጉድ እኮ ነው። ሺመልስ አብዲሳ አፉን ሞልቶ፣ “የዛሬ 150 ዓመት በዚህች ቦታ አባቶቻችን ተሰበሩ። ዛሬ ግን በተራችን የሰበሩንን ሰብረናቸው ኢሬቻን አያከበርን ነው” ብሎ ደነፋብን። የዛሬ 150 ዓመት? የት? ደን ውስጥ? ሆራው የት ገባ? እንደ ቡርቃ ወንዝ “አፍሮ ስምጦ መሬት ውስጥ ተደብቆ ይሆን”? ወይስ አማሮች አደረቁት? ያለሆራ መቼስ ኢሬቻ ሲከበር አላየንም። ከዚያ በፊት መስቀል አደባባይ መስቀል ከጥንት ጀምሮ ይከበር ነበር። የባህል ሚኒስትራቸው፣ ቀጄላ ማርዳሳና አዳነች አቤቤ፣ የኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማው በበዓሉ ላይ ተይዞ እንዳይወጣ ከለከሉ። ይዞ የወጣውን ህዝብ ያለ ርህራሄ እየቀጠቀጡት፣ ቀሙት። ሰንደቅ ዓላማው ያለበትን የሴቶች ቀሚስ ጥለት ተረተሩባቸው። በተቃራኒው፣ የግብጽ ባንዲራ፣ የሚመስለውን ባንዲራቸውን በጉልበት በአዲስ አበባ ላይ ገጥጠው ኤሬቻቸውን በኩራት አከበሩ። ማን ተናግሯቸው! እንደ ቁስ ቶሎሳ ጉዲና ያሉ፣ “ሽረ ተው! ኢሬቻ ባዕድ አምልኮ ነው” ቢሏቸው፣ ማን ሰምቷቸው? በየትምህርት ቤቱ፣ መዝሙራቸው እንዲዘመርላቸው፣ ባንዲራቸው እንዲውለበለብላቸው በጉልበት እየገፉ፣ መጡበት። የአዲስ አበባ ሕዝብ ተቃወማቸው። የኢትዮጵያው ዳግማዊው ጠቅላይ ሥቃይ፣ ጠቅላይ ሚኒስትራቸው ወጣና፣ “የአዲስ አበባ ሕዝብ አሮሞ ጠሊታ ነው” አለን። ቆይ እስቲ! ቤቱንን እያፈረሰ፣ እየገደለ፣ እያፈናቀለ፣ ሰውን ከነነፍሱ ቁልቁል ዘቅዝቆ የሚሰቅለውን እንዲወደድለት አልሟል? ሰሞኑን ደም “የሕልም ጉልበት፣ ለእምራታዊ ስኬት” እያሉ፣ እያደነቆሩን ነው። እሱን በሌላ መጣጥፍ እመጣበታለሁ።

ታሪክና ትርክት!

እንግሊዝኛ ተናጋሪዎች እንዲህ ይላሉ። “You will find that a lie has no legs. It has to be supported by other lies.” ሲተረጎም፣ ውሸት እግር የለውም። በሌላ ውሸት መደገፍ አለበት። የኢትዮጵያ ደንቆሮ፣ ዘረኛ ትርክተኞች፣ አንድ ውሸት ሲዋሹ፣ ክርስቲያኑ፣ “በስመክብ ወወልድ፣ ወመንፈስ ቅዱስ” ብሎ አማትቦ፣ ታዝቦ ያልፋቸዋል። ሙዝልማኑ፣ “አኡዝቢላህ ምሽጣ ሪጅ ሼይጣን!” ብሎ ንቆ ወደ ሌላ ያያል። የናቁት ይወርሳል፣ የፈሩት ይደርሳል ይባላል። የመጀመሪያውን ውሸት ሲታለፍላቸው፣ ያን መሠረት ያደርጉትና፣ በሌላ ውሸት ይደግፉታል። ውሸት በውሸት ላይ ሲግነባ፣ የውሸት ካብ ሰማይ ጠቀስ ፎቅ ሁኖ ቁጭ! ዕውነት መውጣት አቅቷት ታቃስታለች። ውሸታቸው ነግሳ፣ ውላ ታድርና፣ ተረት ትሆናለች። ተረት ቆይታ ሊጥ ስቲክ ተቅብታ፣ ታሪክ ሁና በቁቤ ተሰንዳ ትቀርብልናለች። ዋጧት እንባላለን! እምቢ!

ኧረ ዝም አንበል! “ዝምታ ለበጎም አልበጃት፤ አስራ ሁለት ሆና አንዱ ነብር ፈጃት” ይባል የለ? እየፈጁን ነው! መቼ ነው በድፍረት የዕውነት ጋሻን አንግበን፣ የዕውቀት ጦር ሰብቀን የምንጋፈጣቸው? ሲፍጨረጨፍ፣ ድል ይገኛል። ያሁኑ ትውልድ ሞኝ ነው፣ ቁጭ ብሎ ሞቱን ይመኛል። አዲስ አበባ ተዋደደች! እምቢ በይ!

ታሪክና ትርክት ይለያያሉ። ታሪክ አንድን የተፈጠረ ክስተትን ተከታትሎ መዝግቦ ለሚቀጥለው ትውልድ ያስተላልፋል። መመዝገብ አለበት። ካልተመዘገብ ዝም ብሎ ወሽካታ ትርክት ይሆናል። ትርክት ከታሪክ በተቃራኒው፣ የሆነ ክስተትን በተመለከተ፣ በአፈታሪክ ብቻ በየጊዜው እንደሚያመቸው ሀቁንና ውሸቱን ሁሉ እየቀላቀለ፣ እንደሚፈልገው አደባባይና አዘብራርቆ ያስተላልፋል። የዓለም ታሪክ ምሁራን፣ የሚሉት ሌላ! ትርክተኞቹ የሚያወሩን ሌላ! አንዳንዴም ተረት አፈታሪክ ሁኖ ይቀርባል። የሚገርመው ግን፣ አንተ “ዕውነቱ ይኸውና! ማስረጃውም ይኸውና” ብለህ ስታቀርብለት ሊያሸማቅቅህ፣ “ተረት ተረትህን ወዲያ ጣለው” ይለህል። ሺ ቦታ ይተርተርና፣ ሊያሸማቅቅህ እኮ ነው። የሱ አፈ-ታሪክ ታሪክ ሁኖ፣ የኔ የተጻፈ ታሪክ ተረት ሲሆን ይታይህ።!

አዲስ አበባን በተመለከተ ታሪክ የሚነግረን ሌላ! የኦሮሞ ልሂቃን የሚነግሩን የውሸት ትርክት ሌላ። ኧረ እንዲያውም አንዱ ጀብራሬ፣ ደረቱን ነፍቶ፣ በተለምዶ “ለገሀር” ተብሎ የሚጠራውን ስፍራ ድሮ በኦሮሚኛ “ላጋ ሀሬ” ይባል ነበር ብሎናል። “ለገሀር” የምንለው ሰፈር፣ “La Gare” ከሚለው ከፈረንሳይኛ መሆኑን የት አውቆ! “La Gare” ባቡር ጣቢያ ማለት ነው። ድንቁርና ያጀግናል አላልኳችሁም?! ስም መቀየር ሲችሉበት። ሞጋሳ በሞጋሳ ታሪክን ለማጥፋት የማይቆፍሩት ጉድጓድ የለም። ባሊን ባሌ ብለዋታል። አባ ባህርይንና (1995)፣ Almeida (1954) አንብቡ። ምን ያልለውጡት አለ? ኢትዮጵያን በጠቅላላ ከወረሩ በኋላ እናሪያን ኢሉ አባባራ አሉት። ግራርያን ሰላሌ አሉት። ገሙን ጂማ አሉት። ቢዛምን ቄለም ወለጋ አሉት። ዳሞትን ሌቃ ወለጋ አሉት። ፈጠጋን አርሲ አሉት። ደዋሮን ጭሬ (ሐረር) አሉት። ምድረ ግኝን ከሚሴ አሉት። ቤተ ሳባን ዋራ ኢመኑ አሉት። ቤተጊዮርጊስን ዋራ ኢሉ አሉት። ወለቃን ቦረና አሉት። ጭቃ በረትን ባቲ አሉት። ቢራሮን ቃሉ/ኮምቦልቻ አሉት። አንጎትን ራያ አሉት። ገነቴን የጁ አሉት...። ያኔ አመድ ሁና ሰላገጃት አልፈዋት ሂደው ነው እንጂ፣ በረራ ላይ ቢሰፍሩ ኑሮ ሌላ ስም በሞጋሳ ባከናኖታ ነበር። ዛሬ ላይ አዲስ አበባ ተብላ አሸብርቃ አምራ ሲያግኟት፣ “ፊንፊኔ” ካላልናት እያሉ እየተጋጋጡ ነው።

ታሪክ ምን ይለናል?

ስለአዲስ አበባ፣ ትንሽ የታሪክ መዛግብትን እንቃኝ። መዛግብቱ እንደሚመስክሩ ከሆነ፣ በዛሬዋ አዲስ አበባ ስፍራ፣ ከ1521 በፊት በረራ የምትባል፣ ታላቅ ከተማ ነበረች! ከደብረ ብርሀን በኋላ፣ ከጎንደር በፊት የኖረች የመጨረሻዋ የዳግማዊ አጼ ዳዊት (ልብነ ድንግል ወይም ወናግ ሰገድ) መናገሻ ከተማ ነበረች። በመጋቢት 1521 (March 1529) በኢማም አህመድ ቢን ኢብራሂም አል ጋዚ (ግራኝ አህመድ) ተቃጥላ ወድማና ባድማ ሆነች እያሉ እነ (Pankhurst, 2008), (Arab Faqih, Lester Stenhouse, 2003) ይነግሩናል። በተለይ Faqih በFUTÙH AL-HABAŠA በሚለው መጽሐፉ ከገጽ 165 እስከ 168 ድረስ እንዴት በረራን

እንደበዘብዘብ፣ ኗሪውን እንዴት አንድገደሉ፣ ከተማዋን እንዴት እንዳቃጠሉ፣ በዓይን ምስክርነት ይነግረናል። ከዚያ በፊት፣ እንዳሁኑ የጠቅላላ የኢትዮጵያ ብሔር ብሔርሰቦች መነህሪያ ስትሆን አሮሞ የተባለ ብሔር ድራሹም አልደረሰባትም። የአሮሞ ወራሪዎች የመጡት በኋላ ነው። እዚያ ጨርሶ አልሰፈሩም። የኢማሙን እግር እየተከተሉ ሲቃርሙ የነበሩት ወራሪዎቻቸው፣ በረራ በደረሱበት ጊዜ፣ ተቃጥላ ዶጋመድ ሁኖ አገኟት። የሚቃርሙት ነገር ስለሌለ፣ ትተዋት የግራኝ አህመድን ጦር ተከትለው፣ በየመንገዳቸው የሚያጋጥማቸውን ቅሪት የኢትዮጵያ ተዋጊዎችን እያጽዱ፣ ወደ ሰማን ነገዱ። በረራ 1350 ዓመታት ጠፍ ሆኖ ወደ ደን ተለወጠች። ንግሥናው ከበረራ ጎንደር ከጎንደር መቀሌ ሂዶ ወደ ሸዋ ከተመለሰ በኋላ ዓጼ ምኒልክ ክቦታ ቦታ እየተዘዋወሩ፣ ከድንኳን ድንኳን ይኳትኑ ነበር። በአንድ ወቅት እንጦጦ ደረሱና ድንኳናቸውን ተክሉ። ቤቴሰባቸውን እንጦጦ ትተው ለዘመቻ ወደ ሐረር ሄዱ። እስኪመልሱ ድረስ፣ እቴጌ ጣይቱ፣ ወደ ፍልውህዋ እየወረዱ ጠበል ሲጠመቁ ስፍራዋን ወደዷት። ባለቤታቸው ከሐረር ሲመለሱ፣ “ዋና ከተማችን እዚህቸው ጠበሏ ሙሪያ ብንመሠርትስ” ብለው ሀሳብ አቀረቡ። አጼ ምኒልክም፣ “ይኸማ አካባቢ እኮ፣ ጥንትም አባቶቼ ይነግሡበት የነበረ ስፍራ ነው” በማለት፣ በኢቴጌዬቱ ሀሳብ ተሰማሙ። ዕውነቱ ይኸ ነው። ታሪኩ ይኸ ነው። ሌላ የለም! የዛሬ 150 አውሬ እንጂ ሰው አልነበረባትም። በምን ሂሳብ ነው፣ አዲስ አበባ ላይ አባቶቻችን ተሰበሩ የሚሉት? አንበሳው ሰብሯቸው ይሆን? ወይስ ጅቡ? ሂሳባቸው ፋርሽ ነው። ወደ ቀመር ሰሌዳው ይመለሱ።

ከዚህ በኋላ፣ 1879 ዓ.ም (November 1886) በእቴጌ ጣይቱ ብጡል፣ አዲስ አበባ ተብላ ተሰይማ፣ ዳግም ከአመድ ተነሳች። የዛሬ 138 ዓመት መሆኑ ነው። ዳግማዊ ትንሣኤ በሉት! ጫካው ተመንጥሮ፣ እንደገና ተቆርቋራ፣ የአጼ ምኒልክ ባለሟሎች መሬት ተመረተው አበልጽገው፣ ከባድማነት ወደዘመናዊ ከተማ ተቀይራ፣ እንደገና የነገሥታቶቻችን መናገሻ ሆነች! አማረች! ተንቆጠቆጠች! ከኢትዮጵያ አልፋ ተርፋ የአፍሪካ መዲና ሆነች! ቆንጆን ማን ይጠላል?! ባል ገድለው ሚስት መቀማት በድም ሥራቸው አልንበር ድሮውንም? አሮሞማዎች በዚህ አይታሙም። አዲስ አበባ ዳግመኛ ስትቆረቆር፣ የተፈናቀለም ህዝብ አልነበረም፣ የተደረገም ጦርነት አልነበረም። ይልቁንም መፈናቀል፣ ቤት ማፍርስ የተጀመረው፣ ባሁኖቹ የአሮሞማ አሞሮች፣ በልጽግና ዘረኛ ዓይናውጣ አገዛዝ መሆኑ፣ ይሠመርበት!

የዘመኑ ባለተረኞች፣ ሁሉንም “ኬኛ” ባዮች፣ ትርክተኞች ምንድነው የሚያወሩት? ትርክተኞቹ “አዲስ አበባ ላይ አባቶቻችን የተሸነፉት የዛሬ 150 ዓመት ነበር ይሉናል። ይህቹ 150 ዓመት ተደጋገመችብንሳ! ከየት አመጧት? ከብብታቸው ስር እንደፈለጉ መዝረጧት እንዴት? ወይስ የታሪክ ጭብጥ አለው? የሚገርመው ቢቢሲ (BBC) የአማርኛ ክፍል ዝግጅት ዘጋቢ፣ በዚያ ኢሬቻ ላይ ተገኝቶ ነበር። እንዲህ ብሎ ዘገበ። (BBC, 2019)።

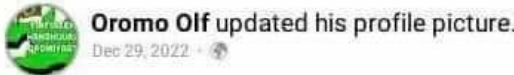
“በዓሉ በአዲስ አበባ መከበር ካቆመ 150 ዓመታት እንዳለፉት የሚናገሩት አባገዳዎች ዘንድሮ ለመጀመሪያ ጊዜ በከተማዋ ላይ ሊከበር መሆኑ ከፍተኛ ደስታ እንደፈጠረባቸው ገልፀዋል።”

ይገርማል! በምን ሂሳብ? እንዴት ተደርጎ? የዛሬ 150 ዓመት አዲስ አበባ እኮ ጠፍ ነበረች። የምን ድርቅና ነው? ቢቢሲ ያወራው፣ በኢትዮጵያ አቆጣጠር መስክረም 29 ቀን፣ 2012 ዓ.ም. መሆኑ ነው። ከዚያ ተነስተን 150 ዓመት ወደ ኋላ ብንቆጥር፣ 1862 ዓ.ም ላይ እራሳችንን እናገኛለን። “ያን ጊዜ ማን ሥልጣን ላይ ነበረ?” ብላችሁ ብትጠይቁ፣ ዓጼ ተክለጊዮርጊስ የሚባሉ ለትንሽ ጊዜ ነግሠው ዙፋን ላይ ጉብ ብለው ታገኟቸዋላችሁ። ተክለጊዮርጊስ መኩሪያ የኢትዮጵያ ታሪክ (1960)። “ርዕስ መኳንንት ደጃዝማች በዝብዝ ካሳ ሐምሌ ፳ ቀን 1863 ዓ/ም ዓፄ ተክለ ጊዮርጊስን አድዋ አካባቢ አሳም የሚባል ሥፍራ ላይ ወግተው ድል ካደረጉ በኋላ ጥር 13 ቀን 1864 ዓ/ም አክሱም ላይ ሥርዓተ ንግሣቸው ተፈጽሞ ዓፄ ዮሐንስ ፬ኛ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ተብለው ነገሡ” ይለናል። ጉድ ፈላ! የትግራይ ንጉሥም ገና አልነገሡም ማለት ነው። ዓጼ ዮሐንስ የገዙት ከ1864 እስከ 1882 መሆኑ ነው። እና፣ የኛን ኬኛ አባ ገዳ አባቶችን ማን ነበር ከአዲስ አበባ ተዋግቶ አፈናቀላቸው? ትንሽ እንኳን የሚያገናዝብ አዕምር የላቸውም? ሒሳቡ እኮ አይገጥምም! ድምሩ ፋርሽ ነው። አይደፋም። The mats doesn't add up ይሉታ ፍረንጆችል። በእርግጥ አባ ግዳዎች እንዲህ ብሎቸው ከሆነ፣ የአሮሞን ምስኪን ህዝብ በውሸት ትርክት ተጫወተውበታል። እንደ አኖሌ ትርክት መሆኑ ነው።

“ኡኡቴ!” አለች ማሚቴ! ሻረ ከዚያ በፊት አንድም ቀን በዛሪዬቱ አዲስ አበባ በምትባለው ቦታ ኢሬቻ ተከብሮ አያውቅም! ሻረ አትዋሹ በሉልኝ እነዚህን ወናጭች! ውሸት ኃጢአት ነው! “እዚህ ኢሬቻ እንዳታከበሩ ማን ሰባራችሁ?” እንዳልኳችሁ ሒሳብ አይሠራም! “ምንጫችው?” ስንላቸው፣ “አፈታሪክ!” ይሉናል። ዘንድሮ በአፈታሪክ ጀመረውን በአፈታሪክ ሊጨርሱን ነው። እንደግምላቸው! ለ350 ዓመታት እኮ ጠፍታ፣ ደን ሁና፣ የአውሬ መጨፈሪያ ነበረች ነበረች እኮ አዲስ አበባ! ከማን ጋር እዚያ ቦታ ላይ የዛሬ 150 ተዋጉ? መቼም ተክለጊዮሪስ መጥተው ደን ውስጥ አልገጠሟቸውም? ከጅቡ ጋር ይሆን የተዋጉት? ወይስ ከአንበሳው ጋር? ከዝንጀሮው ጋር? ከዝሆኑ ወይስ ከቀጭኔው ጋር ነው የተዋጉት? ያለሆነ፣ ያልነበረ፣ ያልተከሰተ ተረት ላይ ተመሥርተው፣ ባለጊዜዎቹ “ጉድ!” እያሰኙን ነው። የተጻፈ ታሪክ የላቸው፣ ፊደል አልነበራቸው። በወረራ ኢትዮጵያ እስኪደርሱ፣ ምንም አልተማሩም ነበር። ለዚህ ነው ፕሮፌሰር ኡለንድርፍ (Ullendorff, 1960)፣ ለኢትዮጵያ ሥልጣኔ ምንም አላዋጡም ያሉት። እንዲያው በ16ኛው መቶ ክፈለ ዘመን በዚያቸው መጀመሪያ በተማሯት የኢትዮጵያ ፊደል እንኳ ታሪካቸውን ጽፈው፣ ማስቀመጥ ይችሉ አልነበረ? ዕድሜ ለጋሞው አባ ባህርይ (1965) ይበሉ እንጂ እስከኮጮራሹ ታሪክ አልባ ህዝብ በሆኑ ነበር። ስለአሮሞ ታሪክ የጻፉት አውርጋውያን በሙሉ መነሻቸው ከአባ ባህርይ ነበር። ደሞ ተረት ተረት ይሉናል! አያፍሩም!

አሮሞ ኢትዮጵያ ውስጥ ጭቁን ብሔርሰብ ነበር?

የአሁኖቹ ምሑር ተብዬ ልሂቃናቸው ከሌሎቹ 86 ብሔር ብሔርሰቦች ይልቅ ድምጻቸውን ክፍ አድርገው አሮሞ በኢትዮጵያ ሁለተኛ ዜጋ ነው ይሉናል። አንደኛ ዜጋ ማን ሆነና? በቅርቡ እንኳን ጋሞዎችን ከቡራዩ እንዴት ጭፍጭፍ አድርገው እንዳባረሯቸው አላየንም? እንዲያም ግፍ ተፈጽሞባቸው፣ ጋሞዎቹ እንኳን ሁለተኛ ዜጎች ነን ብለው ሲጮኹ አይሰሙም። መጨቆንን እርሱት፣ ላለፉት 495 ዓመታት፣ በግድም ይሁን በወድ ረግጠው ሲገዙን የኖሩ የዝሁ ሕብረተሰብ አባላት ነበሩ። አሮሞዎች በመጀመሪያ ዘላኖች ስለነበሩ፣ ለከብቶቻቸው ግጦሽና ውሀ ፍለጋ በየጊዜው አዲስ መሬት ለመንጠቅ አሮሞ ያልሆነው ህዝቡ ወግተው መያዝ ስለነበረባቸው፣ በቀጥታ ወራሪነት፣ እየጨፈጨፉ፣ የደቡብ ብሔር ብሔርሰቦችን እያጠፉ ነው መሀል ኢትዮጵያ የደረሱት። አሁንም የቀሩትን ሊሰለቅጧቸው ጀምረዋል። ድመት መንኩሳ ዐመሷን አትረሳ ይባል የለ።

በደቡብ ነፍጠኞች ከአሮሞ የተዘረፈ ቦታዎች የቀድሞ ስሞች

- ወላይታ ሶዶ - በአሮሞኛ ወለቴ ሶዶ የአሮሞ ጎሳ ስም ነው
- ጋሞ - ጋሞ በአሮሞኛ ትልቅ ቤት ህንፃ ማለት ነው
- ወላይታ ዲሞቱ - በአሮሞኛ ወለቴ ዲሞቱ
- ሲዳማ - ሲዳማ
- ሀዋሳ - ሀዋሳ በአሮሞኛ ማህበረሰብ ማለት ነው
- ጥቁር ውሀ - ቢሻን ጉራቻ
- ጌዲዬ - የቀድሞ ስም ጌዲ
- ሶዶ ጉራጌ - ሶዶ የአሮሞ ጎሳ ስም ነው
- ወልቂጤ - በአሮሞኛ መክፈያ ማለት ነው
- ቡታጅራ - በአሮሞኛ ሽፍታ አለ ማለት ነው
- ከፋ - በአሮሞኛ ኬፋ

በኩሽ ትርክት መልሰው ባሪያ ሊያደርጓቸው ይዘታሉ። አማራን ለማንበርከክ አሁን ዓባይን ተሻግረዋል። ያኔ በጦርና በገጅራ ነበር ሲዋጉ የነበሩት። ዛሬ ላይ ድሮንና ጄት ታጥቀው አማራውን እያጋዩት ነው። አማራው ግን የሞት ሽረቱን እየተዋደቀ ነው። አማራው ከተሸነፈ፣ ወላይታ ወየውልህ፣ ጋሞ ወየውልህ፣ ሲዳም ወየውልህ፣ ጌዲዮ ወየውልህ፣ ጉራጌ ወየውልህ፣ ካምባታ ወየውልህ፣ ከፋ ወየውልህ! ሻረ ከኢትዮጵያም አልፈው ኬኒያም፣ ሶማሊያም እንሰለቅጣለን እያሉን ነው። ከተሳካላቸው፣ የሚቀጥለውን ኤሬች ቀይ ባህርና የህንድ ውቂያኖስ ላይ እንደሚያከብሩ፣ ፕረዝደንት ቪመልስ አብዲሳ ዝተዋል። የኬኒያው ዊሊያ ሩቶን ስሞኑን ይኸ የራስ ምታት የሆነባቸው።

ወደ ሁለተኛ ዜግነት እንጉርጉሯቸው እንመለስ። ጎንደር ደርሰው ከተረጋጉ በኋላ የመደበኛ መንግሥት አካል ሁነው ለ450 ዓመታት ሲገዙ ነው የኖሩት። ነግሠውም ንጉሠ ነገሥት እስከመሆን ደርሰዋል። እቴጌ ጣይቱ ብጡልም ከየጁ አሮም ዲናስቲ ናቸው። እነሱም አይክዱም። ቀዳማዊ ኃይለሥላሴም፣ የጉዲሳ የልጅ ልጅ ናቸው። እነሱም ይመሰክራሉ። እቴጌ መነንም በቅርቡ ከነሱ እንደሰማነው፣ የራስ አሊ የልጅ ልጅ የሆኑ አሮም ናቸው። ከአማሮች ጋር ሰላም ከፈጠሩ በኋላ፣ የቀሙትን እንደያዙ ቀርተው ለማንኛውም ተደባላቅናል። እንዴት ጎንደር ደረሱ? ያ ሀቅ አይደበቅ! ከንግዲህ ዝም አንልም!

የኢማም አህመድን ኢብን ኢብራሂም አል-ጋዚ (ግራኝ አህመድ) ወታደሮች እግር-እግር እየተከተሉ፣ እንደ ጥንብአንሳ አሞራ ሲቃርሙ ጎንደር ድረሱ። ጎንደርን ከያዟት በኋላ ቀጥቅጠው ለ103 ዓመታት ብቻቸውን ገዝተውናል! ቋንቋቸው ጽሑፍ ስለሌለው፣ አማርኛን የሥራ ቋንቋ አድርገው ተጠቅመውበት ኢትዮጵያ ሲግዟት ነው የኖሩት። የሚገርመው ግን እየገዙን “ተጨቆን” ይሉናል። ጅራፍ እራሱ ገርፎ እራሱ ይጮሀል ማለት ይኸ ነው። ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ እኮ ሳይቀሩ በአባታቸው የጉዲሳ የልጅ ልጅ እኮ ናቸው ብዬ ጠቁሜያለሁ። የራስ መኩንን ሀውልት ሐረር ላይ መንጋቸው ግርርርር ብለው ሲያፈርሱ፣ አንድ ዳር ቁም ሲታዘብ የነበረ ሰው፣ ከአፍራሾቹ አንዱን እንዲህ ሲል ጠየቀው። “እኚህ እኮ የአሮም ባላባት ልጅ ናቸው። ለምን አፈረሳችሁት አለው። የምንልክ ሀውልት አይደለም እንዲ ብሎ በድንጋጤ መለሰለት። ይኸ የሆነው እንግዲህ ሀጫሉ ሁንዴሳን እራሳቸው ገድለው “ናፍጣኛ” ገደለው ብለው መሬቱን ባገለባበጡት ጊዜ ነው። የድፍረታቸው ድፍረት፣ እንግሊዝ አገር በጥገኝነት የሚኖሩ መንጋዎች ለንደን ላይ ወዳለው ዊምብልደን ፓርክ ሂደው የቆመውን የቀዳማዊ ኃይለሥላሴን ሐውልት አፍርሰውዋል። ድንቁርና ያጀግናል። ዘር ላለማየት አንገት ያደነድናል። ወይ ጥጋብ! ስንት ሰው ገደሉ ሐረር? ስንት ሰው ገደሉ አርሲ? ስንት ሰው ገደሉ፣ ዝዋይ ...?

ሌላው የሚገርመው፣ ጥሩ ጥሩው ነገር የነሱ ነው። መጥፎ መጥፎው የሌላ ነው። ሁሉን ነገር “የኛ” ነው። መቼና ከየት እንደመጡ እየታወቀ፣ ኢትዮጵያ ውስጥ የሚታዩትን ቅርሶች በሙሉ የኛ ነው ማለትን አብዝተዋል። አንድ ቁጭ ብሎ ሲያወጋን፣ የግብጽን ፒራሚድ የሠራን እኛ ነን ሲል አዳመጥነው። ፒራሚዱ ላይ አሮም የሚል ኤሮግሎፊክስ ይኖር ይሆን? ጎጃምንም የመሠረቱት እነሱ እንደሆነ ያው ሰው ይነግረናል። “ጉጀም” ብለው ስም ያወጡለት አሮሞች እንደሆኑ ይነግሩናል። ወደ በላይ ዘለቀ ጠጋ ጠጋ ለማለት? ትግራይ ውስጥ የሚገኙትን ቅርሶች በሙሉ እነሱ እንደሠሯቸው ይነግሩናል። መቀሌ በአሮሚኛ መገንጠያ ማለት ነው ተብለናል። አዲግራት፣ “ከአዳ ጋራ” የአሮም ቃል የተገኘ ነው ተብለናል። ሽሬ ከአሮሚኛው ሲሬ የተገኘ ነው ብለዋል። አክሱም በንጉሡ በዓጼ አክሱም (የንግስተ አዜብ፣ ወይም ንግሥተ ሳባ) አያት ስም የተሰየመ መናገሻ ከተማ ሳይሆን አካሱማ ከሚለው ቃል ነው ተብለናል። የአሮሞን መኖር የማያውቁት ከ505 እስከ 571 የኖሩት ባለዜማው ቅዱስ ያሬድ የመደባይ አሮም ናቸው ተብለናል!። እሺ! እሱስ ይሁንላቸው፣ ግን ዛሬ ላይ ለምን ሰላም ይነሱናል?

የአገራችንም ታሪክ ተመራማሪዎች ሆነ፣ የውጪ ሥራ ቁጭ ብለው ቢያጠኑ፣ ከዛሬ 150 ዓመት በፊት አዲስ አበባ፣ ምን እንደምትመስል ቢረዱ ያፍሩ ነበር። ግን እፍረት የምትባል ነገር በዘረመላቸው (DNA) አልተፈጠረችባቸውም። ፈጣጣዎች ናቸው። ንጉሡ ራቂታቸውን መሆናቸውን የሚንግራቸው፣ እንደኔ ያለ እብድ መኖር አለበት። ዕውነተኛዎን ታሪካቸውን ከየት ያምጧት? አያውቋትማ! ያዩትን ሁሉ እንደ ሕጻን “የኛ” ነው - ወይም “ኬኛ” እያሉ ይበጠብጡናል። ለምንድነው ወለደታውና ጋሞው “ አዲስ አበባ ኖሲ” ያላሉን? ፈትለው የሚያለብሱን እነሱ ናቸው። ለምንድነው ጉራጌው “ኢናን አአር” ወይም “የኞየኞ” የማይለው? የትውልድ አገሩም ነው፣ በንግድም ወይም ጠቃሚ ሥራዎችን እየሠራ አዲስ አበባን ቀጥ አድርጎ የሚያገለግለው ህዝብ ነው። ለምንድነው አባቶቹ የቆረቆሩትን ከተማ አማራው “የኛ” ብሎ ሙጭጭ የማይለው? ሲዳማው ለምንድነው “የናሐና” ወይም “ኒንኬቴ” የማይለው? ዛሬ ላይ፣ ልንል የምንችለው፣ አዲስ አበባ የሁሉም ኢትዮጵያዊ ከተማ መሆኗን ነው።

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=YDOB2tV8bxo&t=1760s>

ጥንት መረጃዎችን ሳገላብጥ ያገኘሁት መረጃ፣ አሮሞዎች ሸዋ ከመድረሳቸው በፊት፣ ሸዋ ውስጥ ይኖር የነበሩት አማሮች፣ ሃዲያዎች፣ ከንባታዎች፣ ጉራጌውምችና የሞችና ሌሎች አናሳ ጎሳዎች ነበሩ። አብዛኞቹ አናሳ ጎሳዎች በአሮሞዎች ተውጠው ደብዛቸው ጠፋ። በረራ የሁሉም ኢትዮጵያ መነህሪያ ነበረች። እንግዳ መጥቶ ከቤትህ አድሮ አመሰግኖ እንደመኖሩ ነው! ከዚህ ጥፋ” ሲልህ አያድርስ ነው! ምን ዓይነቶቹን ነው እግዚአብሔር የጣለብን?

ከዚህ በፊት፣ የአሮሞ ክቲቪስቶች፣ “አዲስ አበባ ዋጠችኝ” እያሉ ‘ኡኡ ይሉ ነበር። አሁን ደሞ ካልዋጥናት ኡኡ እያሉ ያደነቁሩናል። ምንድናቸው እነዚህ? ከየትኛው ጥላኔት ነው የመጡት? ዕውነትም፣ የአሮሞ ልሂቃን የምሁራን ወይም የአዋቂዎች አዕምሮ ሳይሆን ያላቸው፣ የሕጻናት ሁሉንም “ኬኛ” ጸባይ የተጠናወታቸው ይመስላሉ። መሀይም ባይሆኑም፣ ሰው ያልነበረባት፣ ጠፍ፣ ዝሆን፣ ጅብ ... ድኩላ፣ ሚዳቋ የሚጨፍርባት ደን መሆኗን ተረድተው ዛሬ፣ በ21ኛ መቶ ክፍለ ዘመን፣ ሊቀሙን የሚያስፈሰፉትን አሳፋሪ ተግባር፣ የሚያስገምታቸው መሆኑን በተረዱና፣ በተሸማቀቁ ነበር። መሸማቀቅም አለተፈጠረችባቸውም። ድንቁርና ያጀግናላ! አዲስ አበባ፣ ወደ ጠፍ ደን ከመቀየሯ በፊት ለመሆኑ ምን እንደነበረች ያውቃሉ? ያንን የማወቅ አቅም የላቸውም። የሚያውቁት ዛሬ በምናባቸው ያለችውን “የኔ” ስግብግብነት ቀማኛነት ነው። አንዱን አሜሪካ ነዋሪ አክቲቪስታቸውን፣ አንድ አሮሚኛ መናገር የሚችሉ መምህር ምንድነው በኢትዮጵያ ውስጥ የተጨንቆንከው ሲሉት፣ አማሮች ቋንቋችንን እንዳንነጋገር ከለከሉን አለ። ልጆች እንዳሉት ጠየቁት። አዎን አላቸው። ልጆችህ አሮሚፋ ይችላሉ፣ ሲሉት፣ አይችሉም ነበር መልሱ። ግብዘት!

አሮማኒያ (Ormania) እና “ቡርቃ ጅረት” ትርክቶች

የሚገርመው፣ እነሱ ተመራምረው የደረሱበትን ታሪክ ሳይሆን ሁልጊዜ የሚንጠለጠሉበት የኢትዮጵያ ጠላቶች የጻፉላቸውን ትርክት ነው። ሁለት ሰው ለዋቢነት ላቅርብላችሁ። አንዱ ጀርመናዊው የቅኝ ግዛት ሰላይ፣ ዮሐን ሉድዊግ ክራፕፍ (Johann Ludwig Krapf) የተባለው ጠላት ሲሆን፣ ሁለተኛው ተስፋዬ ገብረአብ የተባለው፣ ኢትዮጵያ ጠል ኤርትራዊ ነው።

ደረጃ ተፈራ (2009) ስለዮሐን ክራፕፍ እንዲህ ይለናል።

“ወለጋ አካባቢ ለረጅን ጊዜ በመኖሩ የአሮምኛ ቋንቋ መናገር የሚችል ዮሐን ክራፍት የሚባል የጀርመን ፕሮቴስታንት ሚሽኒሪና ሰላይ መጽሐፍ ቅዱስን ጀርመንኛን በሚጽፍበት በእንግሊዘኛ ፊደል (በላቲን ፊደል) በመጠቀም በአሮምኛ ቋንቋ ተረጎመ (በነገራችን ላይ የቆሴ መነሻው ይህ ነው)። ይህ ዮሐን ክራፍት የተባለ ሚሽኒሪ (ወንጌላዊ) ለተወሰነ ጊዜ ሸዋ ተቀምጦ በነበረበት ሰዓት ለአውሮፓ ቀኝ ገዢዎች ሲሰልፈል ተደርሶበት ከሃገር የተባረረ ቢሆንም ዳግም በኬንያ ምምባሳ በኩል ወደ ኢትዮጵያ የገባ ነው። ከተወሰነ ጊዜ ሃገር ውስጥ ከቆየ በኋላ ተመልሶ ወጣ።

ዮሐን ክራፕፍ፣ እስከአካቴው፣ ወደተለያዩ የኢትዮጵያ በወረራ የተሠማሩትን የቦረና ሰዎችን፣ ከኢትዮጵያ ነጥሎ፣ በምሥራቅ አፍሪካ ወኪሎች ሊያደርጋቸው እንደፈለገ ለጀርመን መንግሥት እንዲያድሩ መልምሏቸው ነበር። ዎልበርት ስሚት (Wolbert Smidt) የተባለ ጸሐፊ ዮሐን ክራፕፍን ሥራ መርምሮ እንዲህ ይገልጻል።

“The first one to try was Johann Ludwig Krapf, who was convinced that the Oromo were similar to the ancient Germanic tribes. He hoped, that a Christian reform movement could start with them and later encompass whole Africa, similar to Germany, from where Protestantism had originated. He constructed the idea of a unified country ‘Ormania’, as a new centre of Protestantism in analogy to ‘Germania’, where the Protestants formation had been initiated three centuries before” (Smidt)

ስንተረጉሙ፤

ይኸንን ጉዳይ መጀመሪያ የሞከረው ሰው የሐን ሉድዊግ ክራፕፍ ነበር። በትክክል ለማለት አሮሞዎች ከጥንታውያን ጀርመኖች ጋር ተመሳሳይ ዘረመል ያላቸው ጎሳዎች ናቸው ብሎ ያምናል። ስለዚህ፣ የመጀመሪያው የክርስቲያናዊነት ንቅናቄ በነሱ ተጀምሮ፣ ከዚያ በኋላ፣ ጠቅላላ አፍሪካን እንደሚያጠቀሙ ተስፋ ነበረው። ልክ ከጀርመኒ የፕሮቴስታንት ዕምነት እንደፈለቀው ማለት ነው። ከዚህም ሀሳብ የተነሳ፣ “አሮሚያ” የምትባል አገር ተፈጥራ፣ ልክ እንደጀርመኒያ፣ ከሦስት መቶ ዓመታት በፊት የፕሮቴስታንት ዕምነት ማዕከል እንደሆነችው አሮሚያም ትሆናለች።

የሐን ክርፕፍ ጀግናቸው ነው። መሆንም አለበት። “አሮሚያ” እንዲሉም ከአሮሚያ ቃል እሱ ነበር ያስጨበጣቸው። ከዚያ በፊት ጋላ ነው የሚባሉት። ዛሬ እንደሚገባሩን ጋላ ስድብ አልነበርም። ለነሱ አዝኖ እንዳይመስላችሁ። እነሱን ተጠቅም ኢትዮጵያን ሊያወድማት ነበር እንጂ! ነጭማ ጥብቅና ቁሞላቸው እንዴታ!

ስለገዳ ሥርዐታቸውም፣ ጽፎ ያገነነው፣ የራሳቸው ሰው ሳይሆን፣ የኤርትራው ዩኒቨርሲቲ ፕረዥደንት ፕሮፌሰር አስመሮም ለገሠ ነው። እነሱማ፣ ታሪካቸውን የት ያውቁና ይጽፋሉ። ትርክቶቹን መለቃቀም ነው እንጂ ሪሰርች አካሂደው፣ ከውሀ ወጣን የሚል መደምደሚያ ያለፈ ታሪክ መጻፍ አይችሉም። መዋሸት ግን ማን ብሏቸው! ቆርጦ ቀጥሎች ናቸው። ማን ነበር፣ “አንድ ሰው ከውሀ ወጥቶ ቆመ። ጾታ አልነበረውም። ዋቃ እንዲህ ዓይቶት ለሁለት ከፈለው። አሮሞ አለው።” ያለን? እዝቂኤል ገቢሳ! ያውም ፕሮፌሰር!

ሌላው ጀግናቸው፣ ደብረዘይት ተወልዶ ደብረ ዘይት ያደገው፣ አማርኛን እንደናቱ ቋንቋ የሚያቀላጥፈው ኤርትራዊው ተስፋዬ ገብረአብ የተባለው የቦርቃ ዝምታ ጸሐፊ ነው። ተስፋዬ፣ ልቦለድ መሆኑን አልደበቀም። የሱን የፈጠራ ድርሰትን፣ ታሪካቸው አንድርገው ወስደውታል። አሮሞ ከአማራው ተዋግቶ ስለተሸነፈ፣ ቡርቃ የሚባለው የአሮሞ ወንዝ አፍሮ ምድር ውስጥ ሰምጦ እስከዛሬ ቀረ ይለናል። እንዲህ ያለውን ፈጣራ የአሮሞ ልሂቃን አምነው ዓይናቸውን ጨፍነው ያለማሰብ ተቀብለውታል። ሲቀጥል እዚያ መንደር የነበሩ አሮሞዎች በሙሉ ተገድለው አልቀው “አኖሌ እና ሐዊ” የተባሉ ሁለት ሕጻናት ተርፈው ተገኙ” ይለናል፣ ተስፋዬ ገብረ አብ። ሌሎች የአሮሞ ሕብረተሰብ አባሎች እነዚህን የተረፉትን ሁለት ሕጻናት አንስተው በእንክብካቤ አሳደጉ ተባልን። መቼ እንደሆነ አይነግረንም። መመራመሪያ የተሳናቸው የአሮሞማ ፖሊቲከኞች በምኒልክ ጊዜ እንደ ተፈጸመ ድረገው ወስዱት። በውስጠ ታዋቂነት ነዋ። የሚገርመው እዚህ ጋ ነው። ጭንቃላት ላለው ሂሳብ ፉርሽ የሚሆንባቸው። እነዚህ በምኒልክ ጊዜ ተወለዱ ከተባለ፣ ልጆቹ በምን ዓይነት ዘገምተኛ ዕድገት ነው፣ የንግሥተ ነገሥታት ዘውዲቱን ዘመነ መንግሥት ተሻግረው፣ የቀዳማዊ ኃይለሥላሴን ዘመን ዘልቀው፣ በደርግና በወያኔ ዘመነ መንግሥት የደረሱት? በትንሹ እኮ 120 ዓመት አለፋቸው፣ አኖሌና ሀዊ! ድምሩ ፉርሽ ነው። ምክንያቱም፣ አኖሌ በወያኔ ዘመን መንግሥት አምጸ፣ ተዋግቶ፣ ለሀየሎም አርአያ እጁን ሰጥቶ ወደአሥመራ ተሻግሮ እስከዛሬም ከሀዊ ጋር በሰላም እዚያ ይኖራል ተብለናል። የማቱሳሳ ዕድሜ ተችሯቸው ነበር ማለት ነው? ወያኔ ግልብነታውን አውቃ የተቆረጠ ጡት የያዘ “አኖሌ” የሚል ሐውልት ሠርታላቸው፣ አዲስ አበባ አቆመችላቸውና ይሰግዱበታል። አሁን የአሮሚያ ሕጻናት የውሸት ትምህርት መርዝ እየተጋቱ፣ በየዓመቱ አኖሌ የምትባል መንደር መንፈሳዊ ጉዞ (pilgrimage) ይዘጋጅላቸዋል። “እዚህ ቦታ ነው፣ አማሮች አንድ ሙሉ የአሮሞ መንደር ከነህዝቡ ያወደሙት” እየተባለ ይነገሯቸውል። ምስኪን ጻናትን በውሸት ትርክት ስቅስቅ አድርገው ያስለቅሷቸዋል። ይኸ እኮ የአሮሞ ህዝብን የማሰብ ችሎት መስደብ ነው። “Insulting the intelligence of all Oromo people!” አሮሞ ተናቀ! ዓላማቸው በሙሉ አሮሞን ወደ 16ኛው መቶ ክፍለዘመን የወራሪነት ባህላቸው ለመመልስ ነው የሚጋጋጡት። ይኸስ ለጤና አይደለም።

ጠቅላይ ሚኒስትሩ ሰሞኑን በአሰማው አሰገራሚ ንግግር፣ ታሪክ ላይ እንዳንንጠለጠል ነግሮናል። ለአሮሞማ አቀንቃኞች፣ ለነ ሺመልስ አብዲስ እያመቻቸን ነው። አሁን ፋኖን መሣሪያውን ሊያስፈታ ሲዘምታ እኛ ደም ታሪካችንን እንድንጥል ሊያጃጅለን ነው። የኋላችንን ካላወቅን እንዴት ወደፊት እንኼዳለን? እነሱ የሌላ ታሪክ ፈጥረው ስለአኖሌ ሰቆቃ ብልጥ መሆኑ ነው? ታሪክ ተሸክመህ አትዙር ካለ፣ አጥብቆ የአርሱን ትርክተኞች ይቆጣጠር። የሚያኮራ ታሪክ አለን። ኩርርርር! ትሰማ እንደሆነ ሰማ የኢትዮጵያ ጠቅላይ ሥቃይ!

የዛሬይቱ አዲስ አበባ፣ ከ450 ዓመታት በፊት! በረራ፡ ፍጥረትና ወድመት

ይህቹ ሥፍራ ወደ ደንነት ከመቀየሯ በፊት፣ የዱር አዉሬ ነግሶ ሳይጨፍርባት፣ የዛሬ 450 ዓመት ምን ትመስል ነበር? እሷም፣ በወረብ አውራጃ ሥር የምትተዳደረው፣ የነገሥታት መናገሻ ከተማ የነበረችው ታላቋ “በረራ” ነበረች። በረራን የኢትዮጵያ ርዕሰ ከተማ ያደረጓት ዓጼ በዕድማርያም (1468-1478) ነበሩ። ዓጼ እስክንድር (1478-1495)፣ ዓጼ አምደጽዮን (1495)፣ ዓጼ ናዖድ (1495-1508) እና በስተመጨረሻ ዳግማዊ ዓጼ ዳዊት (1508-1540)² ተራ በተራ የተወለዱባት፣ ያደጉባት እና የነገሡባት ከተማ ነበረች።

እንደ መሪራስ አማን በላይ አገላለጽ (2000፣ ገጽ 441)ⁱ ፣ የልብነ ድንግል (የክርስትና ስማቸው) ወይም ዳግማዊ ዳዊት (የንግሥና ስማቸው)፣ ወይም ወናግ ሰገድ፣ የአጼ ናኦድና የእቴጌ አትጠገብ ወንድወሰን፣ የአጼ አምደጽዮን የልጅ ልጅ፣ የአጼ ዘርዓዎዕቆብ የልጅ ልጅ ልጅ፣ ነበሩ። ያ ማለት፣ 15ኛው እስከ ከ16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በረራ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት መናገሻ ከተማ እንደነበረች ያለምንም ማወላወል የተረጋገጠ ሀቅ ነው። ፕሮፌሰር ሪቻርድ ፕንክረስትም፣ ሳሙኤል ምክርም (Walker, 2019), ፕሮፌሰር ሀብታሙ መንግሥቱ ተግኘም (2012)፣ በተጨማሪም መረጃ፣ አዲስ አበባ ጥንታዊቷ በረራ እንደ ነበረች አረጋግጠውልናል። በ16ኛው መቶ ክፍለ ዘመን፣ በዳግማዊ አጼ ዳዊት ዘመን መንግሥት፣ ምን ተፈጥረ? ያንን በአጭሩም ቢሆን እንመልከት።

የመጀመሪያዎቹ የዳግማዊ ዓጼ ዳዊት የአገዛዝ ዘመን የሰላም ዘመን ነበር፣ ይሉናል የታሪክ መጻፍት። ዳሩ ግን፣ አህመድ ኢብን ኢብራሂም አል ጋዚ (Ahmad ibn Ibrahim al-Ghazi)፣ በተለምዶ ግራኝ አህመድ የተባለው የጄሀድ ተዋጊ፣ ከዘይላ አካባቢ ተነስቶ፣ ኢትዮጵያን በሙሉ ጠቅልሎ በመያዝ፣ የሙዝሊም አገር ለማድረግ አቅዶ ተንሳ ይሉናል ታሪክ አዋቂቶች። ብዙ ከተሞችን፣ ገዳማትን፣ አድባራትን፣ አቢያተ ቤተክርስቲያኖችን እያወደመ፣ ሽምብራ ኩሬ ደረሰ። ሽምብራ ኩሬ ማለት፣ በዱከምና በደብረዘይት መሀል የምትገኝ ሥፍራ ነበረች። ንጉሱ፣ የጦር ሠራዊታቸውን ይዘው፣ ከበረራ ወደ ሽምብራ ኩሬ ወረዱ። የግራኝን ጦር ገጠሙ። በዚያ ጦርነት፣ ዳግማዊ ዓጼ ዳዊት አልቀናቸውም ነበር። በግራኝ በኩል፣ የተሰለፉት፣ ኢሳ ሱማሌዎች፣ አዳሎችና ዘመናዊ ጦር መሣሪያ የታጠቁ ቱርኮችና አረቦች ጄሀዲስቶች ነበሩ። ኢትዮጵያውያን አይተው የማያውቅ ከቱርክ የመጡ እንደ መድፍ ያሉ ተተኳሽ ጦር መሣሪያዎች፣ ሲጮሁባቸው፣ ተደናግጠው ሸሹ፣ ይለናል፣ ታሪክ። እጥፍ ቁጥር የሌለው ሠራዊት ይዘው፣ የተሸነፉበት ዋናው ምክንያት ይኸ ነበረ።

አረብ ፋቂ ተብሎ የጦርነቱ ውሎ ዘጋቢ፣ “Futuh Al-Habesha”, (The Conquest of Abyssinia) የሚባል መጽሐፍ ጻፈ ብዙ ቁምነገሮችን ጽፏል። የጦርነትን ውሎ አንድ በአንድ ዘገበ። ድል በሸንብራ ኩሬ የቀናው የግራኝ ጦር ማባረሩን ተያያዘው። በረራ ደረሰ። ንጉሡ ባድቄ የነበረቸውን ቤተመንግሥታቸውን አቃጥለው ሠራዊታቸውን ይዘው ወደ ስሜን አፈገፈጉ። በሰላዮቹ አማካኝነት በረራ ያለጥበቃ እንደቀረች ተረዳ። ያኔ ወደ በረራ ከነሙሉ ኃይሉ ያለምንም ተከላካይ እንደ ገባ የተርክልናል፣ መጽሐፉ። ኢማሙ፣ ካቴድራል ውስጥ የነበረውን ወርቅና ብር በሙሉ ዘርፎ ከጫነ በኋላ፣ መነኮሳቱንና ካህናቱን አርዶ፣ ካቴድራሉን፣ አቃጠለው። ለተዋጊዎቹ የሰጠው ትዕዛዝ ያገኙትን ንብረት ሁሉ እንዲበዙብዙ ነበረ። ተዋጊዎች የዘረፉትን ዘርፈው፣ ያገኙትን አቃጥለው ዶጋመድ አደረጓት። ሴት፣ ሕጻን፣ ሽማግሌ ሳይሉ ገደሉ። የንጉሡ መናገሻና ዋና ከተማ የነበረችውን በረራ በእሳት ጋይች። ለዚህ ዋቢ ለማቅረብ፣ በአገር ውስጥ ከተጻፉት የታዋቂው ኢትዮጵያዊ መሁር፣ የኢትዮጵያ እንዲስትሪ ሚኒስትር የነበሩ፣ የአቶ ይልማ ዴሬሳንና። በጊዜው የተጻፉትን የብራና መጻሕፍት ማንበብ ካልፈለጉ፣ እንዲሁም ኢትዮጵያን ያኔ የነበረችን የአውሮፓም ሆነ የአረብ አገራት ተዋጊዎች ተጻፉትን፣ (ኡስታዝ አህመዲን ጀቦል እነሱን በመጥቀስ የጻፈውን በፊስቡክ ላይ ሒዳያ።።። የተባለች እህት ያጋራቸውን) ማየት ይቻላል። ቢያንስ ቢያንስ የሚከተሉትን ጽሑፎች ለማንበብ እንዲሞክሩ፣ እመክራለሁ። ብረተርኒትዝ እና ፓንክረስት (2009)^{iv}፣ ሀብታሙ መንግሥቱ ተገኘ (2012)^v እና አረብ ፋቂ (2003)^{vi}።

² የነገሥታቱ ዘመን መንግሥት በአውሮፓውያን ዘመን አቆጣጠር መሆኑን ልብ ይበሉ።

ከዚያም በተረፈ፣ ከዚህ በፊት British አርኪዮሎጂስቶች በቁፋሮ፣ የዳግማዊ አጼ ዳዊትን ቤተመንግሥት ፍርስራሾች አግኝተዋል። ከነዚህ ተመራማሪዎች አንዱ ዎከር (Walker, 2019) ይባላል። ባገኘው ምርምር እንደህ ይለናል።

Accounts of the destruction of Barara and other cities and churches, accurately depict that demolition was total. Our search to identify lost cities was exacerbated by a paucity of scholarship related to these eras. Additionally, the perception, given Addis Ababa's modern status, seems to have tacitly colored the idea that it must have had medieval importance as well; a perception buttressed by various medieval sites on its fringes. But that does not mean it is hiding Barara, and it is hard to hide cultural materials, such as ceramics, stone tools, occupational soils, etc.

ስንተረገመው፡

ባራራ፣ በአጠቃላይ፣ ሙሉ በሙሉ መውደማቸውን የሚገልጹ ዘገባዎች፣ በተጨማሪም ይታያሉ። የጠፉ ከተሞችን ለመለየት ያደረግነው ፍለጋ ከዘመናት ጋር በተገናኘ የስኮላርሺፕ እጥረት ተባብሷል። በተጨማሪም፣ አዲስ አበባ ከደረሰችበት ለማዘመን በሚደረጉት ጥረቶች አንፃር ሲታይ፣ የመካከለኛው ዘመን ጠቀሜታ ሊኖረው ይገባል የሚለውን ሐሳብ በዘዴ ያደበዘዘው ይመስላል። በዳርቻው ላይ በተለያዩ የመካከለኛው ዘመን ጣቢያዎች ምንም ይሁን ምን ይታያሉ። የአዳዲስ ህንጻዎች መገገጥ ግን ጥንታዊነት ባራራን ይደብቃል ማለት አይደለም። የሸክላ ስብርባሪዎችን የድንጋይ መሳሪያዎች፣ የመሥሪያ ዕቃዎች የመሳሰሉ ባህላዊ ቁሳቁሶችን ለመደበቅ አይቻልም።

ይኸ ተመራማሪ የአሮሙማን ግዥዎች፣ ሕንጻዎችን ማፈራረስ፣ ሰማይ ጠቀስ ፎቆችን መሥራት፣ የአዲስ አበባን፣ የነዋሪውን ዲሞክራሲ ለመቀየር የሚጋጋጡት፣ ጥንታዊነቷን ለመደበቅ ከሆነ ሙከራቸው ዋጋ ቢስ መሆኑን በጎን እየነገራቸው ነው።

አንባቢ ሆይ! አንድ ጭብጥ ያዙልኝ። እሱም ለምን የአሮሞ ወራሪዎች ከ400 ዓመታት በፊት፣ ዛሬ እንደሚሉት፣ ታላቁን አሮሚያን አልመሠረቱም? በዚያን ጊዜ በጦርነት ስኬታማ ነበሩ። ሁለት ነገር ተገጣጥሞላቸው ነበር። እንዲሁ እንዳየነው፣ ግራኝ አህመድ የመሀል መንግሥትን አዳክሞላቸው ነበር። ሌላ ምስጢር ግን፣ መቶ በመቶ በሚባል ደረጃ፣ እያንዳንዱ የአሮሞ ወንድ ልጅ፣ ከሕጻንነቱ ጀምሮ፣ በገዳ ሥርዓት ተዋጊ ለመሆን ይሰለጥናል። ያ ማለት፣ ወንዱ ሁሉ ተዋጊ ነው ማለት ነው። ከብት አርቢ በመሆናቸው እርሻ የሚባል ነገር አያውቁም ነበር። ጆስዊት የሚባሉ የካቶሊክ ካህናትን ጉዞ ስናነብ፣ አኗኗራቸውን እንረዳለን። ምግባቸው በአብዛኛው የክብት ሥጋና ወተት ብቻ ነበር። ስለዚህ ትርፍ ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት፣ በተዋጊነት ሥልጠና ላይ ነበር። ሌላ የአሮሞ ያልሆነ መሬትና ንብረት ተዋግተው ካልቀሙ፣ ፎሌዎቹ ቆንዳላ አይባሉም ።

የጦርነት ስኬታቸውን በተመለከት፣ አባ ባሕርይ እንዲህ ይላሉ። “ጋላ ያልሆነ ቁጥራችን ብዙ ይሁን እንጂ ውጊያ የሚችሉ ጥቂቶች፣ ወደ ውጊያ የማይቀርቡ ብዙዎች ናቸው” (ገጽ 89)። ይኸንንም ሲያብራሩ የአሮሞ ወንዶች በሙሉ ተዋጊዎች ሲሆኑ፣ የኢትዮጵያው ወንዶች ግን ከአሥሩ ዘጠኙ በተለያየ ሙያ የተሰለፈ ነው ይሉናል። ዘጠኙ እጅ እዝባችን፣ እንደሰጠው ያለ እግዚአብሔርን ለማገልገል የመነኮሰ፣ ወይም ጦርነት በመፍራት እንዳይዋጋ የመነኮሰ ነው ይሉናል። ሌሎቹ ቀሳውስትና ካህናት ናቸው። አይዋጉም። ሌላው በዳኝነት ላይ የተሰማራ ነው። ሌሎቹ የመኳንንቱ ሚስቶች ሎሌዎች ናቸው። ሌሎቹ ሽማግሌዎች በመሆናቸው፣ አይዋጉም። ሌሎቹ ገበሬዎች ናቸው። መዋጋት አይጠበቅባቸውም። ሌሎቹ ነጋዴዎች ናቸው። አንጥረኞች፣ ጸሐፊዎች፣ ሽማግሌዎች፣ ፋቂዎች፣ አናጢዎች፣ በጠቅላላው የእጅ ባለሙያዎች ውጊያ አይጠበቅባቸውም። ሌሎች እንደ አዝማሪዎች፣ በገና ደርዳሪዎች ባለከበሮዎች አይዋጉም ይሉናል አባ ባሕርይ።

አሮሞ ያልሆኑት ኢትዮጵያውያን ተዋጊዎች ከአሥሩ አንዱ ብቻ ነው። መጽሐፍን ስንመረምር፣ እነዚህ ተዋጊዎች፣ ለነገሠ ነገሥቱ የሚታዘዙ፣ አማሮች የሚባሉ ናቸው። አማሮች፣ በሰላም ጊዜ፣ ንጉሠ ነገሥት ያስቅመጣቸው ቦታ ሁነው፣ መሬት ተሰጥቷቸው እያረሱ እራሳቸውንና ቤተሰባቸውን ይቆጠባሉ። ጦርነት ከተነሳ፣ ንጉሡ ባወጁ ጊዜ ጨርቀን ማቄን ሳይሉ፣ በመሀላቸው መሠረት ወጥተው አገር ይከላከላሉ። ለዚህ ነው ወጥቶ አደር (ወታደር) የተባለው። ለዚህም የመስላል፣ ወደ ጥንቱ የገዳ ሥርዓት ለመመለስ የሚሞክሩት የዘመኑ አሮሞማ አቀንቃኞች፣ አማሮችን ጥምድ አድርገው ይዘው፣ ከምድር ላይ ሊያጠፉቸው የሚባዝኑት።

በነገራችን ላይ፣ ወጣቶቻቸውን (ኢልማኖች) ለማሰልጠን ከሚጠቀሙባቸው ቅሪት የጨዋታ ዘዴዎች እኔም በዚህ ዘመን በልጅነቴ አይቻቸዋለሁ። ወላጅ አባቴ ለብዙ ጊዜ የመንግሥት ሠራተኛ በመሆናቸው፣ ከቦታ ቦታ እየተቀየሩ ይሠሩ ነበር። ከነዚህ ውስጥ፣ አንዱ ያከማ የምትባል፣ በኢሉባቦር ጠቅላይ ግዛት፣ በሞቻ አውራጃ፣ በሰሌ ወረዳ የምትገኝ ሥፍራ ናት። የአሮሞ “ኢልማኖች” ከብት ሲጥብቁ፣ የትም ቦታ ያላየሁት፣ አንድ ጨዋታ ነበራቸው። ጌንጎ ይባላል። ከሚለጠጥ እንጨት ወይም ጠንካራ ሐረግ የሚሠራ ትልቅ ቀለበት መሳይ፣ ሲወረወሩት መሸከርከር የሚችል ነው። ከአሮሞ “ኢልማኖች”፣ ጉልበት ያለው ይመረጥና፣ ያንን ጌንጎ (ቀለበት) ባለ በሌላ ኃይሉ፣ ያምዘገዝገዋል። ሌሎቹ ቁሮዎች፣ ኡሌ በተባለ ሹል በትር፣ ያንን ተምዘግዛጊ ጌንጎ ቀለበት፣ ወግቶ ከመሬት ማጣበቅ ነው። በኋላ ላይ እንደተረዳሁት፣ ጦር በመወረወር የሚሮጥ የዱር አውሬን ወግቶ ከመሬት አጣብቆ መግደልን ነበር የሚያስተምረው። ሌሎቹ ብሔር ብሔርሰብ ጋ የትም አላየሁትም።

ጀስቂትስ የተባሉ፣ ኢትዮጵያን ወደ ካቶሊክ ክርስትና ለመለወጥ ፖርቱጋሎች ነበሩ። ብዙ የአሮሞዎችን ጭካኔዎች አስተውለው ጽፈዋል። እንደነ ፓየስ (Páez,, 1622 VI, VII), ፊርናንዴዝ (Fernandez 1954, pp 143-148) በዓይናቸው ያዩትን የአሮሞ ተዋጊዎችን ጭካኔ ጽፈዋል። እንዚህ የፖርቱጋል ጀስቂት ካቶሊኮች፣ ሌሎችም በጊዜው የነበሩት፣ ኢትዮጵያውያን ወደ ካቶሊሲዝም ለመመልስ እምቢ በማለታቸው፣ እግዚአብሔር ለቅጣት አሮሞዎችን ሰደደባቸው ብለው ይደመድማሉ። እኛ ያንን ጭካኔ ረስተነው ትተናል። እነሱ ግን ዳግም ዙር እልቂት አውጀውብናል።

አሮሞዎች ያን ሁሉ ወረራ ሲፈጽሙ፣ አንዳንድ ነገሮችን ከነባሮቹ ኢትዮጵያውያን ተምረዋል፣ አባ ባሕርይን (ገጽ 83) ስናነብ፣ ፍረስ መጋለብና በቅሎ ላይ መቀመጥን ተምረዋል።

“... ይኸ ምሳሌ (በጋሎች ዘንድ) ከሱ በፊት ያልተደረገውን በፈርስና በበቅሎ መቀምጥ ጀመረ። ... ‘ፊተኞቹ ለባዎች በሁለትና በሦስት እግር የሚሄዱትን፣ በአራት እግር እንዲሄዱ አደረግኋቸው እስኪላቸው ድረስ። በሦስት እግር ማለቱ መንገድ በመንገድ ሲደክሙ፣ ጦራቸውን ስለሚመርኩ ነው”

ጎንደር ሲደርሱ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ተረጋጉ። ፊደል ቆጠሩ፣ ንባብ ተማሩ። ዳዊት ደገሙ። ከኢትዮጵያውያን እኩል ሊቅ ለመሆን በቁ። ገዳ ሥርዓታቸውን ወደዚያ አሸቀንጥረው ጣሉ። ግማሾቹ ክርስቲያን ሆኑ፣ ግማሾች ሙዝሊም ሆኑ። በዚህ ዓይነት የአብሮ መኖር ዜድዎች ነበር፣ ተረጋግተው፣ የመንግሥትን አስተዳደር ተምረው፣ ከጎንደር ለመቶ ሦስት ዓመታት ለመግዛት የበቁት። ከዚያ በኋላም፣ የኢትዮጵያ እሴቶች ተምረው፣ ከሌላው ጋር ተቀላቅለው በሰላም መኖርን ተማሩ። ኢትዮጵያውያን ሆኑ። በአገር አስተዳደርም ሆነ፣ በትምህርትም ሆነ፣ በጤና፣ በሁሉም መስክ እኩል ተሳታፊ ሆኑ። በሰላም እስክቅርብ ጊዜ ኖሩ። ዶ/ር ዐብይ የተባለ የአህዴድ አመራር አባል፣ እንደ ሽለምጥማጥ ተሸሎክሉኩ፣ የኢትዮጵያ ጠቅላይ ሚኒስትር ሲሆን፣ የቀድሞው የወራሪነት ጠባያቸው አገረሽቶባቸው መሰል፣ ህዝብን ወደ መጨፍጨፍ ተሸጋገሩ። አያዋጣችሁም እያልናቸው ነው።

አስታውሱ! ዛሬ ብዙ የተማሩ፣ የአሮሞ ኤሊቶች (ልሂቃን) ሞልተዋል። ዕድሜ ለቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ይበሉ። እንደ አቶ አማኑኤል አብራሃም (Abraham 2009) የአዲስ አበባው ተፈሪ መኮንን ትምህርት ቤት የመጀመሪያዎቹ አዳሪ ተማሪዎች በመሆን በ1918 ዓ.ም ከወለጋ መጥተው ከገቡት 23 ተማሪዎች አንዱ ናቸው። ተማሪዎቹን በስም ስያስታውሱ፣ አባተ ቀነአ፣ አብዲሳ ጉደታ፣ አቦሌ ዱፌራ፣ አጋ ነገዎ፣ ወ/ማርያም ነመራ፣ ወዳጆ ሾካ፣ ዋቅጅራ ሰርዳ፣ ዋቅጅራ ኤጀታ፣ አለማየሁ ቂጣታ፣ ደስታ ወልደኢየሱስ፣ ጃለታ እፋ፣ ጃለታ ዴቲ፣ ገለታ ነገዎ፣ ጎበና አያና፣ ሙሉጌታ ገ/መስቀል፣ በቀለ ማሙዬ፣ በቀለ ቴሶ፣ ባህሩ ካባ፣ ተገኝ ኪ/ማርያም፣ ተፈራ በየነ፣ ተፈራ እስጢፋኖስ፣ ተፈራ ጉታና አማኑኤል አብራሃም ነበርን አሉ።

ከእዚህ እላይ ከተዘረዘሩት ውስጥ ባህሩ ካባ የአውሮፕላን አብራሪ ሁኖ ነበር። ወ/ማርያም ነመራ የፊታውራሪነት ማእረግ ተሰጥቶት በአገር ግዛት ሚኒስትር የማዘጋጃ ቤቶች ክፍል ዋና ዳይሬክተር ሆኖ አገልግሏል። ዋቅጅራ ሰርዳ እስከ ሜጀር ጄኔራልነት በመድረስ ልዩ የታማኝ ሹምና በእስራኤልን ባለሙሉ ስልጣን አምባሳደር ሆኖ እስከመሾም ደርሷል። አለማየሁ ቂጤታ በፊታውራሪነት ማእረግ የደቡብ ክፍላተ አገራት ምክትል እንደራሴ ሆኖ አገልግሏል። ጎበና አያና ለከፍተኛ ትምህርት ወደ ፈረንሳይ አገር ተልኮ ትምህርቱን አጠናቆ በመመለስ የባሌ አውራጃ ገዢ የነበሩት የደጃዝማች ነሲቡ ዛማኔል ረዳት ሆኖ አገልግሏል። አማኑኤል አብርሃም በተለያዩ አገራት በአምባሳደርነት ያገለገሉ ሲሆን የተለያዩ የሚኒስቴር መ/ቤቶችንም በሚኒስትርነት መርተዋል። ዋቅጅራ ኤጀታ ትምህርቱን አጠናቆ ወለጋ በመመለስ የውትድርና ትምህርት ሲሰጥ ቆይቶ በጠላት ወረራ ዘመን ከታሰረበት ለማምለጥ ሲሞክር ተገድሏል። አብዲሳ ጉደታ በወልጋ ከደጃዝማች ሐብተማርያም ጋር በመሆን ሰርቷል። አቦሴ ዱፌራ የሕክምና ትምህርቱን ካጠናቀቀ በኋላ በአሰብ ተፈሪ ከአዛዥ ወርቅነህ ጋር ሰርቷል። በፋሽስት ወረራ ዘመንም በድሬደዋ ምድር ባቡር እየሰራ በጅቡቲ ካሉ የኢትዮጵያ አርበኞች ጋር በመጻጻፍ በውስጥ አርበኝነት አገልግሏል። ለምንድነው፣ ጃንሆይ ያንን ያህል፣ ለአሮሞ ወጣቶች ተጭንቀው አስተምረው ለቁምነገር ያበቁት? የኢትዮጵያ ብርቅዬ ልጆች በመሆናቸውና፣ በአባታቸው በኩል የሐረር አሮሞ ስለነበሩ ነው! እና አሮሞ ተጨቆነ? ጭቆና እንዲያ ከሆነ፣ አሮሞ ልሁን። እና በዘረኝነት ተቀፍድደው ያጎረሰቻቸውን እጅ መንክስን ዋቃ ይወድ እንደሆን አላውቅም፣ እኔ የማመልከበት እግዚአብሔር አይወድም።

እስከነዚህ አሳፋሪ ትውልድ ከመብቅሉ በፊት፣ የአሮሞ አባቶች፣ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን ጋር በፍቅር በሰላም በትንሹ ለ400 መታት ኑረዋል። ክፉንና ደጉን አብረው አሳልፈዋል። መሪዎቻችን አንድም ከአሮሞ ያልተወልዱ አይገኙም። እነ ጎበና ዳጩ፣ ዘመነ መሳፍንት ካራኮታት የጥንታዊቱ ኢትዮጵያ ፍርስራሾች ዘመናዊቱን ኢትዮጵያ የገነቡ አባት ናቸው። ውለታቸው እንዴት ይረሳል? የአድዋ የጦር መሪዎቻችን እነ ፊታውራሪ ሁብተጊዮርጊስ ዲናግዴ፣ ራስ መኮንን ጉዲሣ ዳባ (የጃንሆይ አባት - ግማሽ አሮሞ)፣ እነደጃዝማች ባልቻ አባ ኑብሶ (ግማሽ አሮሞ) ነበሩ። የእነዚያን ስመጥሩ አርበኞች ታሪክ ሳጠና፣ ብታምኑም ባታምኑም፣ አንድም የአሮሞ ደም የሌለብት አጣሁ። ምንልክን የሚወድ አሮሞ አንድም በቤቱ አልቀርም። አባ ጂፋር ብቻ ነበሩ፣ አገር እንዲጠብቁ በጃንሆይ ትዕዛዝ እንዲመለሱ የተደረጉት።

በማይጨው ጦርነትም ድል መጅመሪያ ላይ ባይቀናቸውም፣ የአሮሞ አርበኞች ብዙ ጀብዱ የፈጸሙ ናቸው። ነጻነታችንን በተነጠቅንበት አምስት ዓመታት ስንት ጀግና የአሮሞ ልጅ ታሪክ ሠርቷል። የበረሀው ተኩላ አብዲሳ አጋ፣ ጣሊያንን በገዛ አገሩ ያርበደበደ ታሪክ የማይዘንጋው ጀግና ነበረ። አገር ውስጥ እነ ደጃዝማች ገረሱ ዱኪ ጣሊያንን መግቢያ መውጫ ያሳጡ አርበኛ ነበሩ። “አይጎነጎንም የፈረሱ ጭራ፣ ለማንዲራው ታማኝ ገረሱ አባ ቦራ ተብሎ የተገጠመላቸው ናቸው። የፍቼው ተውላጅ፣ ስማዕቱ አቡነ ጴጥሮስ አሁን ይረሳሉ? እጃችንን ኢትዮጵያ ላይ ካነሳን፣ ወይውልን፣ የአቡነ ጴጥሮስ ግዛት አለብን። በወጣት አርበኞች የተገነባው የጥቁር አንበሳ ወጣት አርበኞች በብዛት የአሮሞ ተዋጊዎች ነበሩ። ጀኔራል ጃካማ ኬሎ እንዴት የረሳሉ? ተጫካ ጀምበሬ በተረጎመው “የሀበሻ ጀብዱ በተበለ መጽሐፍ የሸዋው አቢቹ ጀግንነት በቼኩ ዜጋ የዓይን ምስክርነት ሲነገር ልብ ያንጠለጥላል። አበበች ዳራራ “አቢቹ ናጋ ናጋ፣ ቆሬን ሲዋራኒኖ” እያለች ታዚም የነበረው ለዝያ ወጣት አርበኛ መታሰቢያ ነበር። ስማቸው ግኖ ያለወጣው ስንት ጀግና አርበኞች አሉ መሰላችሁ። እኔስ፣ የአርብኛ ለማ ደግጬን ስም ባልጠራ ሒሊናዬ ይወቅሰኛል።

ትንሽ ከአሁኑ ትውልድ ቀድሞ ብሎ፣ ስመጥር ኢትዮጵያውያን የአሮሞ ተውላጆች ነበሩ፣ አሁንም አሉ። ጀኔራል ካሣዬ ጨምዳን የማያውቅ ሰው ይኖር ይሆን? ጀኔራል ደሚሴ ቡልቶንስ? ጀኔራል ረጋሳ ጂማንስ? ስንቱን አንስቼ ስንቱን ልተው። ይኸ እንግዲህ የቀድሞና የአሁኖቹን አትሌቶቻችንና ደርሲዎቻችንን ስም ሳልጠቅስ ነው። ከዋሚ ቢራቱ እስከ የዲባባ ቤተሰቦች የሉትን ባለውሊታዎቻችንን እናስተውል። ዛሬ፣ በዘረኝነታችሁ ተገፍታችሁ፣ የነዚያን ብርቅዬ አባቶች ልፋት ልፋት ላይ ውሀ የምታፈሱት፣ ወደቀልባችሁ ተመለሱ። አለበለዚያ አጥንታቸው ይወጋችኋል። እንዳት ረገሙ ተጠንቀቁ።

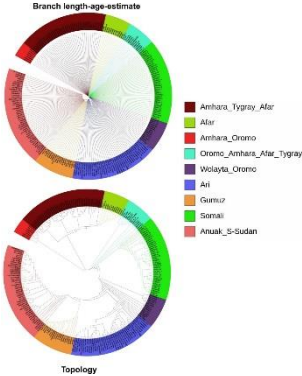
ማጠቃለያ

አዲስ አበባ ሲጀመር የአሮሞዎች አልነበረችም አይደለችም። የጉራጌዎች፣ የካምባታዎች፣ የሀዲያዎች፣ የወላይታዎች፣ የየሞችና፣ የአማሮች አጽመ ርስት ነበረች። የናገተ ነገር ኋላ የመጣ ዓይን አወጣ ነው። ድሮውንም አገር መሥርታችሁ አታውቁም። አሮሞዎቹ ጠቅላይ ሚኒስትራቸው እና ሹሞቻቸው፣ አይዟችሁ ባይነት የትም አያደርሳችሁም። ሰሞኑን በአሮሚኛ ንግግር የጠቅላይ ሚኒስትሩ፣ ቁልፍ ቁልፍ ቦታዎች በአሮሞዎች መያዙን አብሰረዋቸዋል። የጠቅላይ ሚኒስትርነቱን ቦታ የያዘው፣ አሮሞ ነው። የጦር ኃይሎች ዋናት አዛዥ አሮሞ ነው። የጦር ኃይሎች ኤታ ማጀር ሹሙ አሮሞ ነው። የአየር ኃይሉ አዛዥ አሮሞ ነው። የኢትዮጵያ አይር መንገድም የቦርዱ ሊቀመንበር አሮሞ ነው። ጊዜው የናገተ ነው ተብለዋል። ሁሉንም ኬኛ እያሉን ነው። ቡና መጀመሪያ የተገኘው፣ ካፋ ሳይሆን አሮሚያ ነበር በማለት እንደ አኖሌ ሐውልት ጂማ ላይ ሠርተውለታል።

ይኸ ግፍ በዚህ አይቀጥልም ባይ ነኝ። የኢትዮጵያ ሕዝብ እዳር ቁሙ የ16ኛ መቶ ክፍለ ዘመን ወረራ ሲደገም ዝም ብሎ አያያቸውም። ሆ ብሎ ተነስቶ ወያኔዎችን እንዳባረራቸው አሁንም ሆ ብሎ ተንስቶ የአሮሞ ጥበቃ ጥያቄዎችን ይሸኘዋል። ንብረቱን፣ ወድሞበት፣ ቤቱ ፈርሶበት፣ ተፈናቅሎ ለጎዳና ተዳዳሪነት ተዳርጎ፣ ግፍ ለመሸከም ትከሻ የለውም። የጥፋት መንገድ ይዘው እየነጎዱ ነውና ሀይ ሊባሉ ይገባል። አያዋጣቸውም። ወንድማዊ ምክሬን ልለግሳቸው ነው። እንደፈርአን ልባቸው ከደነደን፣ ወደ ጥፋት መንገድ ነው የሚመራቸው።

በ15ኛው እና 16ኛው መቶ ክፍለ ዘመናት፣ የኢትዮጵያን ሕዝብ ወግተውታል፣ አድምተውታል፣ ሰልበውታል። መሬቱንም ነጥቀውታል። ቢሆንም፣ ከ450 ዓመታት በኋላ ግን በስለላም ጎን ለጎን በመኖራችን፣ የተለየ የአብሮነት ሁኔታዎችን ፈጥሯል። የያዙትን ይዘው ከተረጋጉ በኋላ አብረን ኑረናል። ተቀላቅለውናል። ለዘመናት በጋብቻ ተቀላቅለን ደማችን ተዋህዷል። አብረንም ክፉ ቀናትን አሳልፈናል። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት ከባድ የወጭ ወረራዎችን አባቶቻችን አብረው ተቋቁመናል። ኢትዮጵያን ከቅኝ ገዥነት አትርፈዋል። አባቶቻችን ጎን ለጎን ቁመው ደማቸውን አፍሰው አጥንታቸውን ከስክሰው፣ አደዋ ላይ በቅኝ ገዥዎችን በማሸነፍ፣ ለጥቁር ሕዝብ ጭምር አብሪ ኮከብ ሁነዋል። በሁለተኛ የዓለም ጦርነትም ጊዜ እንዲሁ አብረው ከአባቶቻችን ጋር ተዋድቀው አገራችንን አትርፈውልናል። ነጻነታችንን ጠብቀውልናል። አንድ ሕዝብ ሁነናል። ያንን የሚይረጋግጥ ሳይንሳዊ የዘረመል ምርመራ የሚያሳይው ይኸንኑ ነው። እስቲ ልብ ብሉት።

ይኸ የምርመራ ውጤት እንደሚያሳየው፣ አንድ ንጹህ አሮሞ የለም። ከሁሉም ኢትዮጵያውያን ጋር ተደብላልቀዋል። የሌሎቹ ኢትዮጵያውያን ደም በደም ሥራቸው ይዘዋወራል። ቁንቋ መግባቢያ ነው። በቋንቋ መለያየት የለብንም። አንድ ሕዝብ ነን። እውነቱ ግን በወሽት ላይ ተንተርሰው ሊያንበረከኩን የሚሞገሙት ሳይሁን ይኸቹ በትንሹ ያቀረኩት ዕውነት ነው። ዕውነት አንድ ናት!

የአሮሞ ልጅ እንዲማር አድርገው ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ የእነ አቶ አማኑኤልን አብርሀምን ዓይን ሲከፍቱ፣ የተማረ ኢትዮጵያዊ ለማፍራት ነበር እንጂ፣ በዘር፣ በጎሳ ተለያይተን ለመኖር አልንበረም። የያዛችሁት መንገድ ለማንም አይበጅም። ወደ አዕምሯችሁ ተመለሱ ሊባሉ ይገባል!

አሮሚያ ውስጥ ሽማግሌዎች አልቀዋል? ልጆቹን ተው የሚል የለም? ጠቅላይ ሚኒስትር ዐብይ እንደሆነ እነ ሺመልስ አብዲሳን ተጠቅሞ ሊበታትነን ዕቅድ አሳዝሎ ሉሲፌር የላከው መልዕክተኛ እንጂ አሮሞን ሊያደን የመጣ መልአክ አይደለም። “ጠቅላይ ሚኒስትሩን አሮሞ ነው፣ የኢትዮጵያ ጦር ኃይሎች አዛዥ አሮሞ ነው፣ የዓየር ኃይሉ ጠቅላይ አዛዥ አሮሞ ነው” እያለ፣ በአገሪቱ፣ ቁልፍ ቁልፍ ቦታ በአሮሞ ተይዟል” ቢላችሁ አትጃጃሉ። የመንግሥት ቁልፍ ቁልፍ ቦታ መያዝ፣ ወያኔንም አላተረፈውም። ጠቅላላ የኢትዮጵያ ሕዝብ ይነስባችኋል። ከገፋችሁት፣ ግዑዙ ግድግዳም መልሶ ይጋፋል። በዚህ ከቀጠለ መጨረሻው ለማንም አይበጅም።

“የኢትዮጵያ መከላከያ ሠራዊት” የሚባለው አካል ለመሆኑ እስከመቼ ነው ሥልጣን ላይ ለወጡት እያንበደደ የሚዘልቀው? የአገር መከላከያ እንደሰሙ ከውጭ ወራሪና ውጭ፣ አገርን ከጠላት እንዲያድን እንጂ፣ የአምባገነኖችን ወንበር ለመጠበቅ አልነበርም። የአገር መከላከያው የአገር መከላከያ የሚሆንበትን ለማየት እንጓለሁ።

አበቃሁ።

ዋቢ ሥራዎች

ⁱ መሪ ራስ አማን በላይ፣ (2004) ፣ መጽሐፈ አብርሃኑ፣ አብርሃኑ ኢትዮጵያ እየብለዩ (፲፱፻፱) የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዝሙርት ቅዱሳን በኢትዮጵያ

ⁱⁱ ይልማ ዴሬሳ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ፣ በአሥራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን፣ 1967

ⁱⁱⁱ <https://www.facebook.com/AbubekerrAhmed/photos/a.856021951122955/1410026442389167/?type=3>

^{iv} Breternitz, Harwig and Richard Pankhurst. “Barara, the royal city of 15th and early 16th century (Ethiopia): medieval and other early settlements between Wechecha Range and Mt Yerer: results from a recent survey.” *Annales d’Ethiopie* 24 (2009): 209-249. Also found at https://www.persee.fr/doc/ethio_0066-2127_2009_num_24_1_1394

^v ተገኝ፣ ሀብታሙ መንግስቱ (2012) በረራ ቀዳሚት አዲስ አበባ

VI ተክለጻዲቅ መኩሪያ “የኢትዮጵያ ታሪክ፣ ከዓጼ ትዎድሮስ እስከ ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ፣ 1960፣ አዲስ አበባ

VII ኃይሌ፣ ጌታችው “ዜናሁ ዘጋላ” (1995) በአብ ባይርይ ድርሰቶች ውስጥ ገጽ 75 – 93

VII Almeida, Manoel de (1954) in *Some Records of Ethiopia 15193-1646*, pp 133-139

VII Walker, Samuel C: *Revealing Barara—the long-lost African medieval city*, 23 April 2023, <https://www.ethiopia-insight.com/2019/04/23/revealing-barara-the-long-lost-african-medieval-city/>

IX Sihab ad- Din Ahmed bin Abd al – Qāder bom Sa;e, bom ‘ Utmān. Also known as Arab Faqih “Futuh AL-Habasha, *The Conquest of Abyssinia (16th Century)*, 2003, Translated by Stenhouse, Paul Lester

X ተፈራ፣ ደረጃ (2009) ያለፉትን 500 ዓመታት በሃገራችን የተከናወኑ ዋና ዋና ክስተቶችን፣ 2009፣ ኢትዮ ፓናራማ፣ <https://ethiopanorama.com/?p=43325>

XI Pedro Páez’s *History of Ethiopia, 1622 / Volume, 1622 VI and VII*

XII Fernandez, Father Antonio: “The Journey of Antonio Fernandes 1613 – 14, in *Some Records of Ethiopia 1593 – 1646*, pp 143 - 148

XII *Ullendorff, Edward: “The Ethiopians - an introduction to country and people,” London 1960

XIII Abraham, Emmanuel: *Reminiscences of My Life*, 2011,